

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

PAUL VLAANDEREN EN HET MILBOURNE-MYSTERIE

DEEL 5: EEN VERRASSING VOOR MEVROUW MILBOURNE

Francis Durbridge (1912-1998)

uitzending: AVRO, zondag 30/01/1966 (herhaling: woensdag 08/09/1986)

vertaling: Johan Bennik (Jan van Ees) - technische realisatie: Henk van der Steeg & Siem Vonk

regie: Dick van Putten

rolverdeling:

Jan van Ees - Paul Vlaanderen

Eva Janssen - Ina, z'n vrouw

verdere medewerkers:

Huib Orizand - Maurice Lonsdale

Fé Sciarone - Margaret Milbourne

Jan Borkus - Danny Clayton

Rob Geraerds - Vince Langham

Willem Faassen - Walter Neider

Hans Veerman - man aan de telefoon

Paul van der Lek - Hans Schmidt

Wim Bary - Kroner

Tonny Foletta - Ferdie

Jan Verkoren - een chauffeur

(in het restaurant "Chez Maurice")

Milbourne: Meneer Vlaanderen, ik heb u toch verteld dat mijn man nog in leven was, niet?

Paul: U zei dat u geloofde dat hij nog leefde, ja.

Milbourne: Nu dan, ik had gelijk: hij is in leven.

Ina: Hoe weet u dat hij nog leeft, mevrouw Milbourne?

Milbourne: Ik heb 'm gesproken.

Paul: Heeft u nu pas met 'm gesproken?

Milbourne: Ja. Vanmorgen, in Londen. De telefoon ging. En toen kwam er een man die zei dat er een persoonlijke oproep voor mij was uit Genève. Het was Carl.

Paul: En bent u daar zeker van?

Milbourne: Absoluut zeker. Hij sprak opgewonden en bezorgd, maar het was Carl.

Paul: En wat zei hij?

Milbourne: Hij zei me dat ik het eerste het beste vliegtuig moest nemen en 'm hier ontmoeten, vanavond, om negen uur.

Paul: Het is nu kwart over tien, mevrouw Milbourne.

Milbourne: Dat weet ik, meneer Vlaanderen. Ik wacht hier vanaf half negen.

Paul: Heeft u uw broer verteld van dit telefoongesprek?

Milbourne: Nee. Die is gisteren, voordat de mist optrok, naar Sint Moritz vertrokken.

Paul: Maar u had 'm toch hier in Genève kunnen bereiken?

Milbourne: Ja, hij is niet in Genève.

Paul: Jawel! Hij reisde met dezelfde trein als wij.

Milbourne: Hè?

Paul: Hij vertelde ons dat hij hier zakelijk iets te doen had voor hij zou doorreizen naar Sint Moritz.

Milbourne: Ja, maar mij heeft ie gezegd dat ie regelrecht naar Sint Moritz zou gaan. Ik kan me niet voorstellen dat ie dan toch...

Paul: Ja, eh... neemt u me niet kwalijk. Ik zie daarjuist iemand die eh... Ina?

Ina: Ja?

Paul: Is dat Vince niet, daarginds?

Ina: Waar?

Paul: Daar, met die platinablond juffrouw.

Ina: Ja! Dat is ie.

Milbourne: Is dat een vriend van u?

Paul: Jazeker, dat is eh... Vince Langham, de filmregisseur. Hij is hier om te proberen Julia Carrington te interesseren voor z'n nieuwe film, dat boek waar ik met u over sprak, "Te jong om te sterven".

Milbourne: Ik dacht dat die Julia Carrington helemaal niet meer filmde.

Paul: Ja, dat is ook zo, maar eh... Vince is nogal vasthoudend in die dingen. Als die zich iets in z'n hoofd heeft gehaald... Ja, ik kan beter even naar 'm toe gaan, anders komt ie hierheen en het lijkt me beter van niet. Excuseert u mij even. (gaat naar Vince toe) Hello, Vince. Noem jij dat zuiver zakelijk?

Vince Langham: Ik ben bezig me te verdiepen in de lokale kleur, m'n waarde.

Paul: (lacht) Die heb je dan al aardig te pakken, zou ik zeggen, niet?

Vince: Ik kan je niet voorstellen, want ze spreekt geen letter Engels.

Paul: Nou, maar ze hoeft voor mij helemaal geen... Nee, ik wou je alleen maar zeggen dat ik je voor morgenochtend sterkte toewens bij je bezoek aan Julia Carrington. Ik heb zo'n vermoeden dat je die wel nodig zult hebben.

Vince: Hoe bedoel je dat?

Paul: Wat ik zeg. Ik heb haar vanavond gesproken en ik heb er zo'n flauw ideeetje van dat ze voor een bezoek van jou nou niet bepaald enthousiast is, Vince.

Vince: Dat is die secretaris natuurlijk weer! Die heeft haar van idee doen veranderen, de gluiperd.

Paul: Ja, alles wat ik ervan weet...

Vince: En alles wat ik weet, is dat ze met mij een afspraak heeft gemaakt en dat ze verrekt goed weet dat ze zich daaraan zal moeten houden!

Paul: Nou, ik hoop dat het je lukken zal. Succes, Vince!

Vince: Het spijt me, Vlaanderen, 'k moet me niet zo laten gaan. In ieder geval bedankt voor de tip. Ik weet nu tenminste hoe ik het morgenochtend zal moeten aanpakken.

Ina: Paul, het is nu kwart over twaalf. Moeten we niet 'ns opstappen zo langzamerhand?

Paul: Ja, eh... dat hangt van mevrouw Milbourne af.

Milbourne: Nee nee nee, uw vrouw heeft gelijk. Het is nu wel duidelijk dat Carl niet meer komt, of misschien is ie hier al geweest.

hotelbediende: Eh... pardon mevrouw. Eh... u bent toch mevrouw Milbourne?

Milbourne: Ja?

hotelbediende: Er is telefoon voor u mevrouw.

Paul: Wie is het?

hotelbediende: Het is een heer, maar hij gaf geen naam op, meneer. Het is telefoon uit Sint Moritz.

Milbourne: Waar kan ik een telefoon...

hotelbediende: De cel daar in de hoek, mevrouw.

Milbourne: Och toe, gaat u met me mee, meneer Vlaanderen.

Paul: Ach, natuurlijk... Wacht jij hier even, Ina?

Ina: Mm.

hotelbediende: Hierheen, mevrouw.

Paul: Ja, ik hou de deur wel dicht. (ze gaat in de cel)

Milbourne: Hallo? Hallo?

man: Met wie spreek ik?

Milbourne: Met mevrouw Milbourne hier.

man: Margaret, je spreekt met Carl.

Milbourne: Carl! Wat... wat betekent dat nou toch? Wanneer kan ik je zien?

man: Margaret, ik heb liever dat je direct weer naar Londen teruggaat. Ik zal daar weer contact met je opnemen...

Milbourne: Ja, maar Carl...

man: ...zo gauw ik kan.

Milbourne: Je... je kan me toch zo niet alleen laten. Je moet me nu zeggen waarom... (verbinding verbroken) Carl!! Carl, ben... (beweegt de haak en zucht) Hij is weg.

Paul: Was het uw man?

Milbourne: Ja... Ja, ik geloof het wel, de telefoon was niet erg duidelijk, maar... ja natuurlijk was het Carl. En hij wil dat ik naar huis terugga

Paul: En... gaat u terug?

Milbourne: Ik... ik weet het niet. Ik weet niet meer wat ik doen moet, meneer Vlaanderen.

Ina: Nog een kopje koffie, inspecteur?

inspecteur: Eh... nee nee nee, dank u. Eh... we hebben die telefonische oproep toevallig kunnen controleren, meneer Vlaanderen, omdat we dat restaurant voor een andere zaak onder controle hadden. Maar dat telefoontje voor mevrouw Milbourne kwam uit een telefooncel uit de stad.

Paul: Dat dacht ik al, ja.

inspecteur: Ja. Ik ben het met Neider eens, Ik, ik voor mij, ik geloof niet dat Milbourne nog in leven is. Mevrouw Milbourne zelf en haar broer hebben het lichaam toch geïdentificeerd?

Paul: Jawel, maar het gezicht was totaal onherkenbaar.

Ina: Ja, ja, dat wel, ja. Mm. Eh... gaat mevrouw Milbourne vanmorgen met u mee naar Sint Moritz?

Paul: Het arme mens verandert ieder ogenblik weer van idee, maar ik geloof wel dat ze tenslotte toch met ons mee zal gaan, ja.

Ina: Hoe laat zijn we daar, Paul?

Paul: Ja, pas laat vanavond, ongeveer kwart over elfen.

inspecteur: Ja, elf uur twintig, om precies te zijn. En verbaast u er zich niet over als u tegen twee vrienden van u opbotst.

Ina: Vrienden? Van ons?

inspecteur: Ja. Miss Carrington en Danny Clayton.

(ontbijt in hun kamer in Sint Moritz)

Paul: De koffie in Zwitserland is in ieder geval voortreffelijk, tenminste hier in Sint Moritz.

Ina: Wil je nog?

Paul: Nee, dank je. Mevrouw Milbourne zal zo wel direct komen, misschien om weer 'ns te veranderen van idee.

Ina: (lachje) Spot er maar niet mee!

Paul: Nee, ik meen het vrij ernstig.

Ina: Vrij ernstig? Jawel...

Paul: Nou, kom, ik moet me nu gaan kleden, want ze kan ieder ogenblik komen binnenvallen.

Ina: Ja, da's goed. (er wordt geklopt) Dat zal 'r zijn. Geef mij m'n kamerjas 'ns even, wil je?

Ina: Maar we hadden toch beneden afgesproken? (er wordt nog eens geklopt)

Paul: Ja? (deur open)

Maurice Lonsdale: Ah, goeiemorgen, Vlaanderen.

Paul: O, ben jij het, Lonsdale? Ik verwachtte je zuster eigenlijk.

Lonsdale: Goeiemorgen, mevrouw.

Ina: Meneer Lonsdale.

Lonsdale: Ik zag m'n zuster beneden en ze gaf me 't nummer van jullie kamer. Eh... vergeeft u me als ik u stoort, mevrouw Vlaanderen, ik wou uw man even spreken.

Ina: O, geen bezwaar.

Paul: Ik wist niet dat je hier logeerde.

Lonsdale: En ik wist niet dat jullie hier zouden zijn.

Paul: We zijn gisterenavond laat aangekomen.

Lonsdale: Zeg, Vlaanderen...

Paul: Mm?

Lonsdale: Margaret heeft me het een en ander verteld over die telefoongesprekken van haar.

Paul: Ja?

Lonsdale: Eerst dat in Londen en dat andere in Genève. Was het werkelijk Carl die opbelde?

Paul: Je zuster was er tenminste van overtuigd, ja.

Lonsdale: Dan zou ie dus toch in leven zijn? En... is hij hier, in Sint Moritz?

Paul: Dat schijnt zo.

Lonsdale: Ik kan het me niet voorstellen.

Paul: Vertel 'ns, eh... had je zwager moeilijkheden? Financiële moeilijkheden misschien?

Lonsdale: Nou, niet meer dan de meeste zakenlui, vermoed ik. Z'n firma heeft destijds wel een moeilijke periode doorgemaakt, maar daar zijn ze nu wel weer voor honderd procent bovenop.

Paul: Zo, ja... Dus je denkt niet dat hij dat ongeluk gefingeerd zal hebben om daarna te verdwijnen?

Lonsdale: Goeie hemel, nee.

Ina: Dat zou niet de eerste keer zijn, meneer Lonsdale.

Lonsdale: Jawel, maar ik ben er zeker van dat dit hier niet het geval is, mevrouw.

Ina: Mm.

Lonsdale: Als Carl werkelijk zwaar in de moeilijkheden had gezeten, dan zou ie zeker naar mij zijn toegekomen, of anders één van z'n vrienden.

Paul: Heeft ie ooit geld van je geleend?

Lonsdale: O ja, zeker heeft ie dat. Een jaar of zes geleden ben 'k nog ingesprongen in z'n zaak voor eh... Ja, hoeveel was dat ook weer?... Veertigduizend, ja. Maar het is zo safe als de bank. Ik maak me daar geen zorgen over... Zeg, hebben jullie er bezwaar tegen als we samen ontbijten? Margaret wacht beneden.

Paul: Nee, natuurlijk niet.

Ina: O, dan gaan wij vast, Paul. Dan kan jij je in die tijd kleden.

Paul: Goed.

Ina: En, meneer Lonsdale, hoe is 't met uw vriendin, juffrouw Sands?

Lonsdale: Frieda?

Ina: Ja.

Lonsdale: Ja... ja, dat nieuws is niet al te best. Ik dacht dat het alleen maar een gebroken been zou zijn, maar ze heeft haar knieschijf gebroken. Ja, de stakker schijnt veel pijn te hebben.

Paul: Heb je haar al gesproken?

Lonsdale: Nog niet, maar ik ga vanmorgen naar het ziekenhuis. Nou, ik zie je beneden wel, Vlaanderen.

Paul: Ja, ik ben zo klaar. (ze gaan naar buiten - telefoon - hij neemt op) Hallo?

Clayton: Paul Vlaanderen?

Paul: Spreekt u mee.

Clayton: Danny Clayton!

Paul: Zo, Danny...

Clayton: Hallo.

Paul: Hoe is het ermee?

Clayton: Best! Dankzij jou.

Paul: Ben je al met je zwemlessen begonnen?

Clayton: Nee, nog niet, maar ze staan op m'n agenda geboekt. (lacht)

Paul: Van waar bel je op?

Clayton: Ik ben hier, in Sint Moritz.

Paul: Hè?

Clayton: We zijn hier naartoe komen vliegen gisteren. Er is hier een klein vliegveld voor sportvliegers...

Paul: Ah...

Clayton: Zeg, luister 'ns, wij eh... we zouden het leuk vinden als jij en je vrouw vandaag bij ons zouden willen komen lunchen. Als dat mogelijk is tenminste.

Paul: Graag! Dat doen we.

Clayton: Goed! Dan verwachten we jullie zo tegen een uur of één. Ik zal je even 't adres geven, 't is eh... Villa Cervolini. Heb je dat? Cer-vo-li-ni.

Paul: Ja.

Clayton: Ah, 't is hier overbekend. En bij de receptie in je hotel zullen ze je wel kunnen zeggen hoe je daar komen kan. Eh... neem een slee! 't is mooi weer en 't is een aardig toertje.

Paul: Dat doen we dan.

Clayton: Mooi. Tot vanmiddag.

Paul: Dag, Danny. (legt neer)

(bij de schaatsbaan)

Ina: (zucht)

Paul: Sapristi, jij kan d'r wat van, zeg!

Ina: (lachje)

Paul: Ik had niet gedacht dat jij nog zo goed zou schaatsenrijden.

Ina: O, maar zoiets verleer je niet. Oeioeioei, eventjes zitten. (lachje) Ik ben doodop!

Paul: Wacht, hier, neem die plaid.

Ina: Mm, dank je! En, Paul, ben je in die hoedenwinkel geweest?

Paul: Jawel, maar het is niet bepaald een hoedenwinkel.

Ina: O?

Paul: Ze verkopen d'r van alles: kleren, sportartikelen en eh... ook hoeden.

Ina: O, bekend! Van die gelegenheden waar je je arm kunt kopen.

Paul: Ja. En ik geef je te raden wie d'r was.

Ina: Ach, geen idee.

Paul: Vince Langham.

Ina: Nee toch!

Paul: Ja.

Ina: Het lijkt wel verstoppertje spelen. Wat doet die hier in Sint Moritz? Zit hij ons achterna of wij hem?

Paul: Dat is precies wat Vince mij vroeg.

Ina: Maar wat voert ie hier uit, Paul?

Paul: Nou ja, wat ik wel dacht: Julia Carrington heeft geweigerd hem in Genève te ontvangen, dus is hij haar naar hier gevolgd.

Ina: Zo?

Paul: Maar laat ik je nou vertellen van die hoed.

Ina: Ja?

Paul: Ik heb met de baas van die winkel gesproken, met Groner.

Ina: Mm?

Paul: Een charmante kerel. Hij vroeg me direct even bij 'm op z'n kantoor te komen.

Groner: Hé, meneer Vlaanderen! Wat vind ik dat nou toch interessant u 'ns te ontmoeten. Ik heb zowat al uw boeken gelezen en...

Paul: Dank u, meneer Groner. Ik ben hier in verband met een bepaald onderzoek en ik geloof dat u me zou kunnen helpen.

Groner: Nou, met genoeg, als ik dat kan.

Paul: Nou, ongeveer een maand geleden is hier een meneer in de zaak geweest...

Groner: Mm.

Paul: ...en die heeft hier een hoed gekocht. Hij vroeg toen of z'n ouwe hoed naar zijn adres in Londen gestuurd kon worden.

Groner: Tja, er komen hier zoveel mensen... Dus... ja, juist dit geval... Eh... misschien weet men er iets van op onze hoedenafdeling.

Paul: Zou ik even kunnen praten met de bediende die daar dienst heeft?

Groner: Dat gaat jammer genoeg niet, meneer Vlaanderen. Toentertijd was daar een Italiaans meisje dat een tijdje geleden hier is weggegaan. Maar wacht 'ns... Ik meen me toch wel iets over die zaak te herinneren. Ja... ja, dat meisje is bij me geweest om me te vragen of het mogelijk zou zijn die hoed naar dat adres in Engeland te sturen. Ze vroeg me of ik de meneer even te woord wou staan. Ik herinner me nu dat die persoon er nogal... ja, hoe zal ik het zeggen... nogal ziek uitzag. En nerveus ook.

Paul: Bekijkt u deze foto 'ns, meneer Groner.

Groner: Graag.

Paul: Herkent u die meneer?

Groner: Tja, ik zie zoveel mensen... Nee. Nee, het spijt me, meneer Vlaanderen, ik zou niet met zekerheid durven zeggen dat dit de man is... Wacht 'ns. Als ik me goed herinner was uw vriend toen niet alleen. Hij was in gezelschap van een paar mensen. Klopt dat?

Paul: Ja, dat is heel goed mogelijk, ja. Bedoelt u een groot gezelschap?

Groner: Nee nee nee, dat wat ik bedoel, dat is zo'n groepje toeristen die... die lachen en grapjes maken en zo.

Paul: Ja, ja, eh... is het u ook opgevallen dat zij met hem spraken?

Groner: Nee, dat herinner ik me niet, maar ik had wel het idee dat ie erbij hoorde.

Paul: Ik dank u, meneer Groner. U heeft me een heel stuk verder geholpen, hoor.

Groner: Kan ik verder nog iets voor u doen, meneer Vlaanderen?

Ina: Nou, daar ben je dan ook niet veel mee opgeschoten, Paul?

Paul: Nee, integendeel, Ina.

Ina: Geloof jij dan dat die Carl Milbourne daar was met een gezelschap toeristen?

Paul: Ik heb de indruk dat de man die die hoed kocht de aandacht van zichzelf heeft willen afleiden door te doen of hij bij dat gezelschap hoorde.

Ina: Maar mevrouw Milbourne was toch vrij positief in haar mening dat het de hoed van haar man was en dat het briefje door hem was geschreven.

Paul: Ja (lachje), Mevrouw Milbourne is een uitstekende actrice, Ina. Dat is ze trouwens altijd geweest.

Ina: Wou je dan suggereren dat...

Paul: Ik suggereer niets, kindje, maar... M'n hemel, het is al kwart over twaalf! Je moet je verkleden. Ik heb een slee besteld, om half één.

Ina: Een slee?

Paul: Sapristi, je begint achterlijker te worden, geloof ik. Een slee, liefje! Een slee!

man: Pardon, meneer, eh... u bent meneer Vlaanderen?

Paul: Ja.

man: Ik heb hier een telefonische boodschap voor u, meneer.

Ina: Dank u.

man: Alstublieft. (Paul opent het briefje)

Ina: Van wie is het, Paul?

Paul: O, van Danny Clayton. Nou, de lunch is afgezegd.

Ina: Hè?

Paul: Julia Carrington schijnt zich niet goed te voelen.

Ina: Hè, wat jammer nou... Ik had dat tochtje met die slee juist zo leuk gevonden.

Paul: We gaan toch een tochtje maken, Ina. We gaan lunchen in Pontresina.

Ina: O, prachtig! Een reuze idee. Hè, wil jij m'n schaatsen even afbinden?

(in de slee)

Paul: Heb je 't warm genoeg, Ina?

Ina: O ja, heerlijk! O, verrukkelijk Paul, die sneeuw op die bomen.

Paul: Ja. Het schijnt hier weken achtereen gesneeuwd te hebben.

Ina: Mm. En ruik je die dennenlucht? Mmm..

Paul: Ja, ik zal je er nog wel eens aan herinneren als we weer in de Londense mist zitten.

Ina: Nou, daar hoef je me nou helemaal niet aan te herinneren. Hoe ver is het eigenlijk naar Pontresina?

Paul: Nou, dat kan je beter aan Ferdy hier vragen. Die kent z'n paarden beter dan ik.

Ina: Ferdy?

Ferdy: Ja?

Ina: Hoe lang doen we d'r over naar Pontresina?

Ferdy: O, niet zo lang mevrouw, een minuut of twintig-vijfentwintig, denk ik.

Ina: Oh...

Ferdy: De sneeuw is best. Geen last vandaag.

Ina: Ja, da's mooi.

Paul: Heb je al honger?

Ina: O, Paul, je kent me toch? Ik heb altijd honger.

Paul: Ja... (lachje) Zeg, ik herinner me nog, de eerste keer dat wij in Sint Moritz waren (schot), dat jij...

Ina: Wat was dat?

Paul: Dat klonk als een schot!

Ferdy: Ja, het... het... het kwam van daarginds, van dat bosje, dacht ik.

Paul: Ja. (schot) Ja, daar! Achter dat bosje staat een vent met een geweer! Bukken, Ina! Bukken! (schot)

Ferdy: (gromt pijnlijk)

Ina: Paul!

Paul: Ben je geraakt, Ferdy?

Ferdy: Au, au, m'n arm. Niet erg, geloof ik. Nou ja, nee, nee, het is niks.

Ina: Kijk, Paul! Kijk 'ns even, die vent loopt weg.

Paul: Ja. Kon jij zien wie het was?

Ina: Nee, hij had een doek over z'n hoofd. Ik kan niet... Ja, wat ga jij nou doen?

Paul: Blijf jij hier, Ina, ik ga d'r achter aan.

Ina: Doe niet zo stom, Paul, hij heeft een geweer!

Paul: Bekijk jij die wond even aan de arm van Ferdy. Ik ben zo terug!

Ina: Is het erg, Ferdy?

Ferdy: Ach, welnee, nee, 'k geloof dat het een schaafwond is.

Ina: Ja, maar het bloedt, Ferdy, heel erg. Ja, doe je jas 's even...

Ferdy: Ja

Ina: ...uit, ja.

Ferdy: Zo...

Ina: Zo... Zie 'ns even!

Ferdy: Ja.

Ina: Ja, natuurlijk doet dat even pijn...

Ferdy: Mm

Ina: Kijk, hier, ik eh... zal m'n sjaal d'r om binden.

Ferdy: Ach, het lijkt erger dan het is.

Ina: Zo.

Ferdy: Erge pijn doet het niet.

Ina: Zo, ik moet het wel... eventjes flink aantrekken... Zo... Zo...

Ferdy: Ja. Wat zou dat nou toch te betekenen hebben, mevrouw? 't Is bar en boos, hè?

Ina: Zo, nou zal het bloeden wel een beetje minder worden.

Ferdy: Ja.

Ina: Even je jas weer aan.

Ferdy: Ja...

Ina: Voorzichtig maar.

Ferdy: Ja, zo gaat het wel weer. Ik dank u wel mevrouw.

Ina: O, hè, daar komt m'n man gelukkig weer. Heb je 'm kunnen herkennen, Paul?

Paul: Nee, die bomen staan daar vrij dicht op mekaar en het is in dit... in dit geval vrij gevaarlijk, want je hebt geen uitzicht en geen dekking natuurlijk.

Ina: Nee.

Paul: Hoe is 't ermee, Ferdy?

Ferdy: O, best, meneer. Mevrouw heeft me goed verbonden.

Paul: Nou, vooruit, ga jij naast mijn vrouw zitten.

Ferdy: Welnee, waarom?

Paul: Ja, Toe nou., Zo. We kunnen beter teruggaan naar Sint Moritz.

Ina: Ja, natuurlijk. Wat heb je daar, Paul?

Paul: Hier, kijk 'ns: een sigarettenkoker. Die zal onze vriend wel verloren hebben, denk ik.

Ina: Misschien staan er initialen op?

Paul: Ja, kijk maar 'ns.

Ina: "Aan V, met liefs van J" Aan VI!...

Paul: Ja, ik weet aan wie je denkt, Ina. Maar ik kan me Vince toch niet voorstellen terwijl ie op iemand schiet, behalve dan als ie achter de camera staat. Zo, nou Ferdy, ik breng jullie terug naar Sint Moritz.

Ferdy: Ach kom, meneer, maak geen omslag. Het komt best in orde allemaal, hoor.

Hans Schmidt: De dokter komt zo, meneer Vlaanderen.

Paul: Het spijt me dat ik u al die last bezorg, meneer Schmidt.

Schmidt: Helemaal geen moeite, meneer Vlaanderen. 't Is voor ons een genoegen om vrienden van meneer Neider bij te staan.

Paul: (lachje)

Schmidt: Hij is een beste collega van ons hier in het Engadin. Zeg, meneer Vlaanderen, die sigarettenkoker...

Paul: Ja?

Schmidt: Denkt u dat die verloren is of dat die opzettelijk daar is neergegooid.

Paul: M'n compliment, da's een goeie vraag. Ja, het kan allebei natuurlijk.

Schmidt: Die inscriptie, "V aan J", zegt die u iets?

Paul: Och, ik ken een heleboel mensen wier naam begint met die letters. U kunt dat ding rustig onderzoeken op vingerafdrukken. Ik had handschoenen aan.

Schmidt: Dat zullen we direct doen. Nog één vraag: denkt u dat deze aanslag op uw leven - als het dat inderdaad is geweest - iets uitstaande heeft met die Milbourne-zaak?

Paul: Ja, dat denk ik wel, ja.

Schmidt: We zijn direct aan 't speuren geslagen naar die Carl Milbourne, direct nadat meneer Neider ons had opgebeld, maar zonder enig resultaat.

Paul: Ja...

Schmidt: Ah, daar is de dokter.

dokter: Zo, heren.

Paul: Dokter.

dokter: Ik geloof niet dat het nog nodig is voor u om te wachten. We hebben de wond van Ferdy behandeld. Hij kleedt zich nu aan. 't Is nogal onschuldig aangekomen.

Paul: Mooi, ik dank u wel, dokter. Meneer Schmidt, kan ik even met u meegaan naar het bureau?

Schmidt: Ja, natuurlijk, meneer Vlaanderen.

(bij de schaatsbaan)

Lonsdale: Ah, mevrouw Vlaanderen.

Ina: O, dag meneer Lonsdale.

Lonsdale: Margaret is bij me. We zitten daarginds. Voelt u d'r iets voor om bij ons te komen zitten?

Ina: Graag, heel vriendelijk van u.

Lonsdale: Voorzichtig, voorzichtig, 't is hier glad langs die baan. (ze gaan naar Margarets tafeltje)

Milbourne: Ah, bent u daar? We zagen u daar zo in uw eentje zitten en we dachten dat u het wel gezellig zou vinden om bij ons te komen.

Ina: Erg vriendelijk.

Lonsdale: Mm. Hebt u gereden?

Ina: Nee, vanmiddag niet. 'k Ben erg lui vandaag.

Lonsdale: (lachje) Ja. Is uw man in het dorp?

Ina: Ja. Hij had een paar dingen te doen, maar hij beloofde... Die kelner zoekt iemand. Kan dat voor mij zijn?

kelner: Eh... mevrouw Milbourne?

Ina: Nee, dit is mevrouw Milbourne.

Lonsdale: Ja?

kelner: Telefoon voor u, mevrouw.

Lonsdale: Zal ik gaan, Margaret?

Milbourne: Nee nee, ik ga wel. Waar is de telefoon? Hier?

kelner: Eh... daar mevrouw, vlak achter de ingang links.

Milbourne: O, dank u.

Lonsdale: Ja, ik ga even met je mee, Margaret.

Milbourne: Welnee, waarom? Ik... ik... ik ben zo terug.

Lonsdale: Ik vrees dat het verblijf hier te veel van Margarets zenuwen vergt. Als ik thuis was geweest, zou 'k het haar sterk hebben afgeraden hierheen te gaan.

Ina: Waarom?

Lonsdale: Omdat al die telefoontjes ten spijt en ook ondanks dat wat Margaret allemaal beweert...

Ina: ...u niet gelooft dat Carl Milbourne nog in leven is.

Lonsdale: Als dat wel zo zou zijn, wie was dan die dode man? En waarom in vredesnaam droeg hij de kleren van Carl en al die papieren van 'm?

Ina: Dat is een goeie vraag, zou een politicus zeggen.

Lonsdale: Mm, maar dat zeggen ze alleen als ze het antwoord weten. Weet u er een antwoord op, mevrouw Vlaanderen?

Ina: Nee, maar ik ben geen politicus.

Lonsdale: Wat zegt uw man d'r eigenlijk van? Ik bedoel, hoe denkt hij erover? Hij moet er toch enig idee van hebben wat daar allemaal achter kan zitten?

Ina: Ik denk dat Paul, zoals alle echtgenoten trouwens, niet alles aan zijn vrouw vertelt.

Lonsdale: En dat geloof ik nou weer niet. (lachje) Ik denk dat u toch een politicus bent, mevrouw. O, daar komt Margaret. En ze ziet er weer 'ns heel bezorgd uit.

Ina: Ja, inderdaad.

Lonsdale: En eh... wat is er, Margaret?

Milbourne: Ik had Londen aan de telefoon. M'n huishoudster, mevrouw Rhodes... Er was iets met de elektrische leiding. Ze heeft 't geprobeerd zelf te repareren en nou heeft dat stomme mens...

Lonsdale: Is het ernstig?

Milbourne: Ze heeft een shock gehad, denk ik. Ik ga terug, Maurice, morgen met de eerste gelegenheid.

Lonsdale: Ja, moet je dat nou werkelijk? Tien tegen één dat je d'r toch niets aan kunt doen als je daar bent.

Milbourne: Misschien niet, maar ik voel me toch in zekere zin mede schuldig als ik nu wegblijf.

Lonsdale: Doet maar wat je goeddunkt, Margaret. Wil je thee?

Milbourne: Ja ja ja, dat is goed, ja.

Lonsdale: Mevrouw Vlaanderen?

Ina: Heel graag.

Lonsdale: Ober!

(telefoon)

Ina: (neemt op) Ben jij dat, Paul?

Clayton: Nee, met Danny Clayton.

Ina: O... Hallo, Danny.

Clayton: Dag, Ina, hoe gaat het ermee?

Ina: Met mij? Best.

Clayton: Het klinkt anders niet zo. (kucht) Kan ik je man even spreken?

Ina: Ja, het... het spijt me, maar hij is er niet.

Clayton: O?

Ina: Ik zit al de hele middag op 'm te wachten. Ik dacht eigenlijk toen de telefoon ging dat hij... (deur wordt geopend) O, wacht, daar is ie net.

Paul: Het spijt me, Ina, dat ik zo laat ben. Ik was blij dat... Eh... eh... wie is d'r aan de telefoon?

Ina: Danny Clayton. Hij moet jou hebben.

Paul: O? Dank je. Ja?

Clayton: Hallo, Vlaanderen. Ik wou je even zeggen hoe het me speet vanochtend dat die lunch niet kon doorgaan.

Paul: Is Miss Carrington weer beter?

Clayton: Ja ja, ze is weer helemaal in orde, hoor. Maar ze wil 't met alle geweld goedmaken en eh... ze vraagt of jullie vanavond kunnen komen dineren.

Paul: Ja, het is wel kort dag, niet?

Clayton: Dat weet ik. Maar zie dan wel dat je d'r een mouw aan past. Hè? Vraag het Ina.

Paul: Ja. Eh... Ina?

Ina: Mm?

Paul: Julia vraagt ons te eten vanavond. Voel je d'r iets voor?

Ina: Ik laat het helemaal aan jou over, Paul.

Paul: O. Nou, goed. Danny, acht uur, schikt dat?

Clayton: Fantastisch! We verwachten jullie dus. Tot vanavond! (Paul legt neer)

Ina: Paul, wat is er in 's hemelsnaam met je gebeurd? Waar ben je geweest? Ik... ik... ik heb doodsangsten uitgestaan.

Paul: Ach, kom nou, kindje, je kent me toch. Ja, ik had je moeten telefoneren natuurlijk, maar ik had zoveel te doen.

Ina: Mm. (hij zoent haar)

Paul: Vertel eens, Ina, heb je Lonsdale vanmiddag nog gezien?

Ina: Ja! Ik heb met hem en Margaret thee gedronken. Ze gaat terug naar Londen. Haar huishoudster heeft een ongeluk gehad. Ze was weer helemaal over haar toeren.

Paul: Ah... Wanneer gaat ze precies?

Ina: Eh...

Paul: Weet je dat ook?

Ina: Morgenochtend vroeg, geloof ik. Hoewel, ze hadden nogal moeite met het reserveren van een plaats in het vliegtuig.

Paul: Juist, ja...

Ina: Wat heb jij, Paul?

Paul: Hè? Eh... nee, niets kindje, ik dacht even na. Wil jij even een bad voor me klaarmaken.

Ina: Ja, goed... (bij zichzelf) Jij voert iets in je schild, Paul Vlaanderen...

Paul: Zo. Ben je daar eindelijk?

Ina: Ja, ik heb even een paar andere schoenen gehaald. Ik kan deze niet de hele avond aanhouden. M'n hemel, wat sneeuwt het!

Paul: Ja, kom d'r in.

chauffeur: Gaat uw gang, mevrouw.

Ina: Dank u. (portier dicht)

Paul: (stapt ook in) Zo. (auto vertrekt) Hè hè. Hoe lang rijden we d'r over, chauffeur?

chauffeur: Een kwartiertje, meneer.

Paul: Ja, we zijn erg laat, Ina. Het is bij achten.

Ina: Zo dik heb ik het nog nooit zien sneeuwen.

chauffeur: Hier zijn we bij de hoofdingang, meneer. Villa Cervolini.

Paul: Ja.

chauffeur: Hier rechts.

Paul: Dank je.

Ina: Ja! Daar is het hek.

chauffeur: Ik zal het hek even openmaken, meneer. (stapt uit)

Paul: Graag.

Ina: Mm, het is hier lekker warm. 't Spijt me dat we d'r uit moeten.

Paul: O, het is buiten niet zo koud als het er uit ziet, denk ik.

Ina: Mm, 'k help het je wensen.

Paul: Ik geloof dat ie die hekken niet open kan krijgen.

Ina: Nee... O, hij komt weer terug.

chauffeur: (opent het portier) 't Spijt me, meneer, ik kan die hekken niet open krijgen. Ze zitten vast door de sneeuw.

Paul: Nee... Hoe ver is het eigenlijk naar de ingang van de villa?

chauffeur: Kijk, u kunt de lantarens hier zien door de bomen.

Paul: Ja?

chauffeur: Twee of drie minuten hoogstens. Ja, u kan natuurlijk ook wachten tot ik de sneeuw opgeruimd heb.

Paul: Nee nee, we lopen wel even.

chauffeur: Dat lijkt me ook beter, meneer.

Paul: Wat vind jij, Ina?

Ina: Ik vind het best. (ze stappen uit)

chauffeur: Hoe laat zal ik u ophalen, meneer?

Paul: Nou, laten we zeggen, half elf.

chauffeur: Ja, ik heb die sneeuw dan wel opgeruimd en dan zal ik tot de deur voorrijden, hè.

Paul: Goed! Graag. Klaar, Ina?

Ina: Ja! Ik wacht op jou. (ze beginnen te stappen)

Ina: Heerlijk, hè, dat stappen door die droge sneeuw!

Paul: Ja...

Ina: Wat een prachtige avond!

Paul: Ja...

Ina: Waar denk jij aan, Paul?

Paul: Hè? Och, niets bijzonders, Ina. Ik loop zomaar wat te piekeren, dat is alles.

Ina: Wat is er vanmiddag eigenlijk gebeurd?

Paul: Nou, ik heb iemand gesproken, een inspecteur hier.

Ina: Mm.

Paul: Een collega van Neider, een zekere Schmidt. Op zijn bureau heb ik een paar telefoontjes afgedaan.

Ina: Mm?

Paul: Ik heb ook met Sir Graham gesproken.

Ina: Met Sir Graham?

Paul: Ja. Ik was onder andere benieuwd te horen hoe het met die Dolly Brazer ging.

Ina: Dolly Brazer?

Paul: Ja, je herinnert je dat meisje dat ze zo hebben afgetuigd?

Ina: Mm.

Paul: Nou, ik ben blij te horen dat ze 't goed maakt. Maar ze zal nog wel een paar weken in het ziekenhuis moeten blijven.

Ina: Heeft ze nou een verklaring afgelegd?

Paul: Nee, nog niet. Maar Sir Graham denkt dat ze dat binnenkort nog wel zal doen. Ze schijnt gisteren nog naar me gevraagd te hebben, en... (zwak hulpgeroep) ...en... (hulpgeroep) Luister 'ns, Ina? Hoorde je dat?

Ina: Wat?

Paul: Ik zou d'r een eed op durven hebben doen dat ik iemand hoorde roepen. (hulpgeroep) Luister nou! (hulpgeroep) Hoor je 't nou?

Ina: Ja. Het lijkt wel op iemand die erge pijn heeft. (hulpgeroep)

Paul: Uit welke richting komt het?

Ina: Van daar geloof ik, daar bij die heesters.

Paul: O, daar. Ja, dat kan wel. Blijf jij hier, Ina, op het pad. Als ik je hulp nodig heb, dan kan je...

Ina: Nee, ik blijf bij je. Wat is dat daar, Paul?

Paul: Hè? Waar?

Ina: Daar, op de grond.

Paul: O ja, ik zie het. Wat... Wat is dat? Een mes...!

Ina: Ach, d'r zit bloed aan!

Paul: Ja, het klinkt alsof... Nou ja, wacht jij hier en blijf waar je bent, hè? (loopt naar het hulpgeroep toe) Ja, hierheen, Ina. En voorzichtig, het is daar glad. (loopt verder) Ik heb 'm. Hij ligt bijna helemaal bedolven onder de sneeuw.

Ina: Ja, wie... wie is het, Paul?

Paul: Ja, ik weet het nog niet. Ik zie alleen z'n jas.

Ina: (zucht)

Paul: Ja, help me eens een handje, Ina.

Ina: Ja.

Paul: We moeten 'm eerst... onder die sneeuw vandaan zien te krijgen.

man: (kreunt)

Ina: Kijk toch!

Paul: Zo... ja ja... en, haal die sneeuw daar nog 'ns weg.

Ina: Ja... zo...

Paul: Ja. Zo... Nou, ik zal proberen 'm bij de schouders op te tillen. Gaat het?

Ina: Ja.

Paul: Zo?

Ina: Ja, zo is 't goed.

Paul: Ja.

man: (kreunt)

Paul: Ina! Kijk!...

Ina: Het is...

man: (kreunt)

Ina: Vince Langham!!

Paul: Vince! Vince, kun je me verstaan, Vince?

Ina: Kunnen we 'm niet beter zo laten liggen, Paul? Eerst even hulp zien te halen in het huis.

Paul: Ja, da's wel verstandiger, ja.

Vince: Paul... Paul... ben jij het, Paul?

Paul: Ja ja, rustig maar.

Vince: (kreunt)

Paul: We halen je hier direct wel weg. Ina is al hulp gaan halen in het huis.

Vince: Nee... nee... wacht, ik... ik, ik moet je... ik moet je iets zeggen.

Paul: Ja? Wat dan? Wat heb je me te zeggen, Vince?

Vince: Ik... ik... ik moet je... oooo... ik moet je... ik moet je iets zeggen... over Carl.

Paul: Carl Milbourne? Ja? Ga verder, Vince?

Vince: Die... die hele ge... geschiedenis... eh... is begonnen met Carl Milbourne en... eh... eh...

Paul: Ja, en wat?

Vince: En...

Paul: Wat dan?

Vince: En "Te jong... om te sterven..."

***

script gemaakt door Marc Van Cauwenberghe, aangevuld en bijgewerkt door Herman Van Cauwenberghe en Ton Witman (03/2008)

Dit script is het werk van een hoorspelliëfhebber die geen enkel financieel gewin op het oog heeft. Deze tekst mag alleen gebruikt worden om te lezen bij beluistering van het hoorspel. Wie vindt dat hiermee iemands rechten worden geschonden, neemt contact op met Herman Van Cauwenberghe, die er meteen zal mee ophouden het script aan eventuele belangstellenden door te geven.